

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Ржг 185/21
25.8.2021. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ судија Иван Негић, као појединац у поступку ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача АА из ..., ул. ... број ..., кога заступа адв. Марија Јоксовић из Куле, ул. Маршала Тита број 266/а, против решења Вишег суда у Београду Р4 п 433/21 од 26.07.2021. године, донео је дана 25.08.2021. године, следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Београду Р4 п 433/21 од 26.07.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Р4 п 433/21 од 26.07.2021. године у ставу првом изреке одбијен је као неоснован приговор подносиоца АА из ... поднет преко пуномоћника дана 23.07.2021. године, ради убрзања поступка у предмету Вишег суда у Београду Гж 7182/20. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова поступка, као неоснован.

Против оваквог првостепеног решења предлагач је благовремено изјавио жалбу из свих законом предвиђених разлога, а трошкове другостепеног поступка је одређено тражио.

Поступајући по жалби предлагача у смислу одредаба Закона о заштити права на суђење у разумном року (“Службени гласник РС” број 40/15), члана 30 став 2 Закона о ванпарничном поступку (“Службени гласник РС” број 125/82... “Сл.гласник РС” број 46/95...55/14) и чланова 386 и 402 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11...55/14), Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба предлагача

неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16 став 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова одредити једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују о жалбама.

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП на које овај суд у вези са чланом 30 став 2 ЗПП води рачуна по службеној дужности.

Према разлозима првостепеног решења тужилац је изјавио жалбу на пресуду Првог основног суда у Београду П 14164/19 од 13.01.2020. године. Списи предмета достављени су Вишем суду у Београду дана 01.06.2020. године, одлука о жалби није донета, а конкретни поступак по захтеву није хитан. Приликом доношења одлуке коју је првостепени суд засновао на одредбама чланова 1 став 2, 2 став 1 и 4, 4 и 8 Закона о заштити права на суђење у разумном року првостепени суд је имао у виду чињеницу да је сам дужан да поштује редослед решавања предмета током целог поступка и да поступа у уобичајеним роковима, да је првостепени поступак пред судом трајао мање од годину дана, а да је целокупан поступак од дана подношења иницијалног акта првостепеном суду до дана подношења приговора трајао две године и један месец, односно краће од три године. Првостепени суд је имао у виду и релевантну праксу Европског суда за људска права која је прихваћена у судовима Републике Србије да до повреда права на суђење у разумном року долази када поступак траје дуже од 3 године у једној инстанци, 5 година у две инстанце и 6 година уколико има места тростепеном одлучивању. Што се тиче навода предлагача, којим указује да је поступак пред Вишим судом у Београду трајао дуже од 9 месеци, првостепени суд налази у разлозима свог решења да је овај навод без утицаја на доношење другачије одлуке поводом приговора, јер последице непоштовања инструкционих рокова за суд не доводе аутоматски до утврђења повреде права на суђење у разумном року и не дозвољавају одвојено посматрање наведеног рока у односу на целокупан ток поступка.

Одлучујући о поднетој жалби у складу са одредбом члана 17 став 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року, закључено је с обзиром на трајање поступка да је жалба предлагача неоснована имајући у виду да се ради о поступку који није хитан, који би требао да има приоритет у одлучивању, јер је суд дужан да поред тога што мора да поштује редослед при одлучивању и да да предност хитним предметима (нпр. породични спорови, сметање државине и накнада штете жртвама оштећенима итд.). Због наведеног, иако Виши суд у Београду, као другостепени, није одлучио у року од 9 месеци, а који рок јесте инструктиван, како то правилно закључује и првостепени суд, имајући у виду целокупно трајање поступка жалба није основана. Имајући у виду наведено нису од утицаја жалбени наводи којима предлагач понавља наводе које је дао у приговору, износећи мишљење да су били испуњени услови да се утврди повреда права на суђење у разумном року, позивајући се и на одредбе Устава Републике Србије и указујући на значај предмета спора.

Неосновано се наводима жалбе предлагача указује да је првостепена одлука

донета уз постојање битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, пошто првостепено решење не садржи овакве недостатке.

Како предлагач са жалбом није успео, то му трошкови другостепеног поступка не припадају, због чега је одлучено као у ставу другом изреке овог решења на основу одредбе члана 165 ЗПП, која се примењује на основу одредбе члана 30 Закона о ванпарничном поступку.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци.

ПРАВНА ПОУКА:

Против овог решења није дозвољена жалба (одредба члана 21 Закона о заштити права на суђење у разумном року).

С у д и ј а
Иван Негић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић